

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2012/2013**

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Bc. Dita Klicnarová

Název práce: Sběratel krystalů

Posudek: praktické části diplomové práce

Počátky malířské práce Kristýny Fuksové jsou spojeny se zájmem o krajinu. Ilustrativní přístup k tématu autorce sice umožňoval dosahovat určité výtvarné zkratky, která výsledek přibližovala klasické modernistické tradici, zájem o popis a zřejmě také sama tehdy zvládaná úroveň základních malířských dovedností, v tomto "učednickém období" v podstatě eliminovala uvědomělejší formální hledání a nadhled nad celkem byl u těchto prací dosud nerozvinutý.

Vše dosud řečené platí stejnou anebo ještě větší měrou, zaměříme-li se na hodnocení autorčiných následných malířských studií a skic na figurální motivy. Právě v nich se naplno projeví žánrový charakter tohoto prvotního směřování. Etnografická vyobrazení trhovnic, či zemědělců ze Sardinie, více nebo méně zdařilé studie exotických portrétů, figura uprostřed indických reálií, svěží skica dítěte spícího v plátěném hamaku, výpravněji, avšak přeci jen trošinku příliš snaživě namalované skupinka tibetských předškoláků, to všechno dostává smysl spíše jako součást malířského, cestovatelského deníku, než jako samostatné obrazy. Příliš nepomohou ani zábavné, avšak "mimoumělecké" okolnosti, spojené se vznikem jednotlivých vyobrazení. Například třeba skrytý fakt, že ony cizokrajně vyhlížející děti nezírají s tím svým soustředěně fascinovaným výrazem na tanec nějakého domorodého kněze, jak by divák očekával, nýbrž na banální plod halywoodské produkce prostředkováný rozměrným displayem. Tyto a podobné anekdotické okolnosti sice nestačí na to, abychom cestovatelské záznamy mohli považovat za "díla" v pravém slova smyslu, ale přeci jen vypovídají o jisté velmi podstatné věci, totiž o autorčině vždy přítomné potřebě hledat důvod, proč jsou pořizovány. A tento zájem o skutečný, pravdivě formulovaný důvod vzniku díla zůstane součástí autorčina konceptu i později, když se jí podaří překročit první stádium hledání směrem k formálně zajímavějším malířským kreacím.

Zásadní proměnu zaznamenal proces autorčina sebenalézání v souvislosti s ukončením bakalářského a nástupem do magisterského stupně studia. Jedná se o nápadnou změnu, ale přeci lze doložit, že poměrně náhlý příklon k minimalisticky koncentrované, v jedné fázi dokonce výhradně grafické formě vychází dosti organicky z předchozí, formálně nevyhraněné malířské produkce.

Jednou z podmínek, které tuto změnu umožnily, bylo nalezení nového mnohem tvárnějšího tématu -totiž skrze okno spatřovaného obrazu reality, který v sobě zahrnuje také fragmentální reflexe sebe sama prostředkované zrcadlící okenní tabulí.

Aniž by se musela vzdát narativního principu, dokáže autorka náhle vytvářet výtvarně mnohem zajímavější strukturu. Tvarová a prostorová mnohoznačnost předlohy se stává jen východiskem stále více autonomního malířského gesta a nedovoluje sklouznout k nudnému popisu "známých skutečností".

Další zásadní prohloubení schopnosti reflektovat celek tvořivého procesu a okolnosti vzniku a fungování uměleckého díla přineslo Kristýně Fuksové studium díla Václava Krůčka, jemuž se věnovala v teoretické části své diplomové práci.

Zásadní význam měl pro autorku další její osobní objev - tentokrát technologického charakteru - totiž

malba na tkaninu pokrytou reflexní vrstvou. Práce vzniklé touto metodou jsou vlastní součástí předkládané diplomové práce.

Kristina Fuksová je člověk s otevřenou komunikativní povahou, dobře orientovaný v takzvaném reálném světě. To potvrzuje třeba její schopnost postarat se o sebe na dlouhých exotických cestách. Její praktičnost je ovšem takového druhu, který neblokuje přístup ke komplikovanějším "hlubším" sférám duševní skutečnosti. Dovolil jsem si tuto osobně- psychologickou vsuvku jen proto, že se domnívám týž princip nalézat i předkládaný práci, ať se zdá výsledek jakkoli "minimální" a záměrně abstrahující od všeho jednotlivě uchopitelného.

Z nějakého důvodu totiž jsem jako divák přesvědčen, že abstraktní organicky budovaná kresba, kterou vždycky jen zčásti spatřujeme v reflexivním prostoru celku Kristýnina obrazu se vždy, jakoby jedním oddenkem drží původní reality. Zaujati jen stěží sledujeme, že toto poslední lanko poutající obě vizuality, vnímanou a vytvářenou je stále tenčí. Možná už je vlastně jen myšlené.

Možná tam totiž mezi realitou nasbíranou z vjemů a předloženou zprávou není už žádná jiná souvislost, nežli ta chuť vyprávět. Nejspíš o nějakých nevyslovitelných souvislostech existujících a zdánlivých realit, nebo o něčem podobně zábavném ba strhujícím, o čem autorka začíná něco tušit a ráda by se s námi hned začerstva podělila o tuto svoji novou znalost prostřednictvím zrcadlové ne- řeči svých téměř neviditelných a přeci tak dráždivě skutečných kreseb.

Návrh hodnocení: Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Vypracoval: doc. Mgr. Josef Daněk

Datum: 10. 5. 2013

Podpis: